

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Божого Царства

"І зрозуміють, що я - Єгова."

Езекиїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

Ten Cents a Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Canada and Foreign Countries

VOL. LXI МІСЯЧНИК № 1

Січень (January), 1940

ЗМІСТ:

Судьба Релігії (Часть 4, дов.)	3
Судьба Релігії (Часть 5)	4
Теократія	9
Судьба Релігії (Часть 6)	11
Веня Тізо	13
Наслідок	14
Ворішання	14
Спільні	15
Дива	15
Календар на 1940 рік	2
Щорічник на 1940 рік	2

"ВІ СВДІСИ У МЕНЕ, ЩО Я - БОГ, ГОВОРЯТЬ ЄГОВА" - Ка 45:12

ВАРТОВА БАШТА

Ukrainian Monthly, published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams St.,

Brooklyn, N.Y., U.S.A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD, *President* W. E. VAN AMBURGH, *Secretary*

"Діти твої навчати не сам Бжега, і всійкий мир і гаразд буде проміж синами твоїми." — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО БЖОВА є єдиний справжній Бог, існуючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворінь; що Бжега був початком Його творіння, і Його активним чинником у творенні всіх речей; що Бжега є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одгвінений у славу силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чинником Бжега.

"ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що в протилеж Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетернів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних а людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і виславив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одгвінув Його в усяку силу й владу.

ЩО БЖОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є теократичною якої йма — Слов, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Слову, членами Бжегової організації і Його свідками, яких завдання й привилей є свідкувати про всевишність Бжега, звіщати про Його задухи взглядом людства, як про це є записано в Біблії, і нести оwoчі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Бжега посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, який склав Сатану з неба й зачав устанавляти Бжего царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через царство Бжега під Христом, яке тепер зачалось; що наступаче велике діло Господнє буде знищення сатанської організації й устанавлення справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть дальше виконувати Божий приказ "сповідайте землю" праведними людьми.

ЩОРІЧНИК НА 1940 РІК

Щорічна книжка свідків Бжега на 1940 рік представляє величезний звіт широко-світової активності з минушого року ось тих вістників Бжегової Теократії під провідництвом Христа. Ось цей найінтересніший і найуспішніший господарський рік якого ще не було до цього часу зливає над, не зважаючи навіть на збільшення протичество, загарбання диктаторами народів, воєнні і в загальї вложені перепони, котрі припинили роботу Теократії в багатьох краях. Цей звіт є приготовлений президентом Товариства. В додатку до цього цей річник містить оротке пояснення річного тексту для календаря нового року, як рівнож і пояснення текстів на кожний день року, вятих із недавніх чисел "Вартової Башти". Задля того що видання цього Щорічника є обмежене, то орже з цієї причини і ціна його є звичайна, т. є 50 ц. оден. Замова, т. є неомішкуюча, включаючи расем і вартість замовлення. Календар збір най поруче своє замовлення місцевому слугі, і най він прислав замовлення до бюро, не улаштує роботу Товариства.

КАЛЕНДАР НА 1940 РІК

Календар на 1940 рік містить текст на новий рік календаря, як слугує: "Серце твоє нехай зрадується спасенням твоїм." (Пс. 13:5) Дуже краса кольорова ілюстрація, особливо врамлю-

ЙОГО МІСІЯ

Цей журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Бжега і Його задухи, як це воли є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливий помощи свідків Бжега й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проведіння через радіо й інші средства публічного навчання в Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім відданий і відокремлений від усіх партій, сект і свіських організацій. Він всецільо й безумовно стоїть за царством Бога Бжега під Христом, Його одволенням Свєж. Він не є догматичний, а радше захопчує до уважного й критичного с. дивовання у світлі Св. Письма. Він не мішастся в ніякі суперечности, оді Його сторінки не є створені для особистих справ.

Річна. Передплата

У злучених Державах випосить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Шведській Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Шведській Африці й Австралії передплати треба вислати шпест до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна вислати до бюро в Бруклін, та лише через міжнародний поштової переказ.

Закордонні Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian . . . . . 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African . . . . . Poston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаї адресувати на імя Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини неможливості, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо воли випишуть апликацію до видавців раз у рік, зазначуючи причину такої апликації. Ним ми раді допомогти бідним, та постова регула вилагає письменної апликації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба о це попросить. На пресьбу змінити адреси в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати, вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

вана, котра гармонізується з тоною текста і його вираженням того що скоро наступить на світ, що утішить ваше серце. Красна подумечка календаря показує спеціальні періоди свідчення року і особливі ділі, котрі показують активність других місяців року в проголошення вістки царства. Календарі, котрих вчення є обмежене, будуть вислані на замовлення, при котрім буде вложена і вартість замовлення т. є 5. ц. за оден або, \$100 за 5 календарів на одну адресу. Всіх зборів просить, щоб воли прислали свої замовлення через зборового слугу.

[Щорічник і Календар в Англійській мові]

(Прод. з стр. 16)

Ті поразки три-денної темряви, яку Бог вислав на Египет, представляли агентів Сатани: в цім дні темряви. (2 Мойсея 10: 21-23) Бог виразив своє негудовання против ворога цими словами: "Дорога їх нехай буде темна й ховська, і ангел Господній нехай на здогін наступає на них." (Пс. 35: 6) "Але він потопного водою розібе до підвалин Ниневію; і за ворогами його поженеться темрява." — Наума 1: 8.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LxI

Січень, 1940

№ 1

СУДЬБА РЕЛІГІЇ

ЧАСТЬ 4

"Во наша боротьба не з тілом і кровю, а з князівствами, і з властями і з миродержителями тьми віка сього, з піднеб. жими духами злоби." — Ефесян 6: 12.

НАПОМИНАННЯ як і інструкції Господні, подані в пророцтві, не є написані для самолюбної причини, але для добра завітуючих людей, щоби вони були у відповідному стані серця й ума служити Єгови згідно з їхньою угодою. Якби слуга пішов дорогою визначною для нього й покався й поправився й зачав виконувати свою угоду, тоді Єгова подбавби о добро своїх людей і давби їм добробут; і така була обітниця Господня: "А тоді пожалує Господь землю свою і поцадить свій нарід." — Йоїла 2: 18.

"Ті що отримали в часі судження храму й були взяті в Божу організацію, становлять останка Його помазанників. Вони покаялися й навернулися, і Єгова указав свою ласку й любов до них, і вони є представлені в повисше наведеному тексті як 'земля його'. Бог визволив їх з поневолення сатанської товпи і відобрав від них страх до чоловіка. Він отворив дорогу для останка увійти вповні в його службу й опісля одважно нести вість про царство.

"Від 1922 р. Господь ясно відокрив своїм людям, що їх боротьба не є проти немочей тіла, ані проти сотворінн з тіла й крові, але їхня боротьба є проти Сатани і проти сил лукавого, невидимих для людського ока, що захопили людей і уживають їх для установлення й оперовання релігійних інституцій, при помочи яких вони воювали Божих завітуючих людей. Його вірні люди пізнали, що своїми власними силами вони не можуть відперти ворога, але кожний мусить вповні бути озброєний у Господню зброю і вповні на Його. Божі завітуючі люди зрозуміли, що прийшов час на цілковите одкриття диявольської товпи, отже це є "люті часи". Прийшов час на виразні інструкції щодо напрямку який помазанники мають взяти, і Господь, через своє Слово, каже до них: "Того прийміть усю зброю Божу, щоб змогли встояти в день лютий і, все зробивши, стояти." (Ефес. 6: 13) Тепер не час питати себе: "Що люди думати муть про мене як я піду в службу?" Немає причини тепер казати: Чи зможу я докзати, що я розвивув прекрасний характер і чи зможу бути солідним серед усіх обставин? Що хтось дум: є про

останка, то це не є важне. Але те, як Бог думає про них, от це важне. Завважте добре ту зброю яку Господь постарався і яку Він велить останкові взяти на себе: "Підперзавши поясницю ваші правдою; цебто показати, що ви є дійсним слугою правди, що не горомитеся ані не уникаєте, але одважно служити Богу й Його Цареві всякого часу. "І одягнувшись у броню (панцир) праведности"; цебто, покажіть, що ваше серце є цілком і всеціло за Єговою й Його царством, і що ви маєте єдину ціль, а це служити Богу і Його царству. "Обувши ноги в готовість благовісткування миру"; цебто, будьте приготовані йти трудною дорогою, що її зробив такою ворог, і усякого часу і серед всяких обставин проголошувати добру новину 'мира і доброї волі до Бога'. Завважте, що ця боротьба не є проти вашого ближнього. Ви не побороєте якісь земні інституції або людей, але боритеся всякого часу за царство під Христом, і ваша єдина надія є в Бозі й Христі, і ви воюєте проти ворогів Божих і ворогів Його царства. Дальше те напостання звучить: "Над усе ж узавши щит віри", яким зможете відбити всі стріли Сатани. Віра складається із знання про Єговів виражений намір і повне і цілковите вповання на Його Слово; маючи цей щит, ворог не зможе перешкодити вірому слугі. Диявол і всі його ангели не зможуть переконати останка, що їх справа є безнадійна. Вони вірують і вповають цілком в Бога і Христа Його Царя. Дальше, "шолом спасення візьміть" цебто, майте розумне оцінення вл стивого споріднення між останком а Богом Єговою, знаючи що спасення належить до Єгови і що немає ніякого иншого средства для спасення й перемоги. "Візьміть меч духовий", т. є, Слово Божє і вживайте його як це Господь велів уживати його. (Верші 14-17) Це значить цілком обнажити релігію диявольську і його ангелів, і указати людям із Слова Божого, що релігія є сіль і обман, і що вона противиться Богу й Його царству. Ось так узавши зброю яку Господь постарався для своїх завітуючих людей, їх не зможе поконати Сатана ані його агенти. Декотрі посвячені, коли їх приведено до храму на суд,

стали непослушні й не встояли в пробі, але вповали на своє впрозумілля; а деякі знов були цілком послушні. А тепер завважте, що сталося з кожним класом.

СУДЬБА РЕЛІГІЇ

ЧАСТЬ 5

"І зрозумісте, що я — посеред Ізраїля, та що я — Господь, Бог ваш, і нема другого, а тим і нарід мій сорому не дознає." — Йоїла 2: 27.

ІМЯ ЄГОВИ було вельми зневажене, а особливо від часу Нимрода. Диявол і його лукаві ангели зіпсували рід людський, і стягнули знищення на всяке тіло окрім Ноя і його родини. Вибравши Нимрода за свого земного представника, Диявол далі стягав зневаги на Єгове ім'я. Релігія була средством ужитим для захоплення людей і спонування їх зневажати ім'я Єгови. Всі народи навколишні упали в сіті релігії, включаючи навіть завітуючих людей Божих, і цим ізраїльські релігійністи принесли ще більше зневаги на ім'я Всевишнього. Ісус прийшов до завітуючих людей Божих, чинячи їм добро в ім'я Єгови, але релігійні провідники стягнули велику зневагу на ім'я Його, і тому Ісус сказав їм, що вони були від Диявола. (Маттея 15: 1-9; Йоана 8: 44) Це є далішим доказом, що це Диявол і його ангели, що воюють проти всякого хто ходить дорогою праведности. Апостол Павло, з ласки Господа, коли вповні познакомився з правдою, під натхненням духа заявив, що боротьба християнина не є проти тіла і крові, але боротьба послідовників Христа є проти Диявола і його лукавих ангелів; і тепер в цих останніх днях, послідовники Ісуса Христа оціняють слова апостола більше ніж коли перед тим.

² Від 1878 р. до 1918 р., багато людей покинули релігійні організації і заявили себе по стороні Христа, однак майже всі вони вийшли з "Вавилону" з замураними одягами релігією, із многими звичаями які вони даліше отримували. Сталося це в 1917 р., що релігійний елемент між Божими людьми збунтувався проти Божої роботи на землі й стягнув багато неслави на ім'я Єгови. В 1918 р., ті бунтівники прилучилися до духовенства релігійних організацій і стягнули ще більше зневаги на тих, що стояли сильно по стороні Господа і Його царства. Навіть в тому часі ті, що були вповні посвячені Богу і Його царству, несвідомо трималися якоїсь часті релігії і релігійних звичаїв. В 1918 р. Бог дозволив робити свідчення прийти до майже цілковитого застою, і відчувши зневагу велику з причини того, ті що старалися бути вірними, питали чому робота свідчення майже устала. Задля двох причин Бог дозволив їм перетерпіти даліші зневаги: (1) ті що трималися якоїбудь релігії мусіли відлучитися від неї; і (2) всі, що осталися вірними і правдивими послідовниками Ісуса Христа мусіли бути ще більше випробувані й перетерпіти зневагу з рук релігійністів, тому що Ісус

тертів. Відносно зневаг записаних в пророцтві, Він сказав: "Бо ревність для дому твого ісушила мене, і зневага тих, що тебе зневажають, впадала на мене." — Пс. 69: 9.

³ Ісус стояв сильно проти всякого релігійного й диявольського впливу, і за Його вірність до Бога Єгови релігійністи накинули на Ісуса наруги, які ворог накинув на ім'я Єгови. Всі послідовники Ісуса Христа, цебто, всі християни, мусять ступати Його слідами, бо вони були покликані для тієї цілі, і тому всі мусять терпіти зневагу. Павло наводив слова повисшої Псалми і пристусовував їх до вірних послідовників Ісуса Христа, а особливо в цих останніх часах другого приходу Христа. (Римлян 15: 3, 4) Досвідчення через які Божі люди переходили, а особливо в роках 1917 і 1918, були для добра усіх, що стояли при виконанню їхньої угоди.

⁴ Час мусить прийти коли Єгова оправдає своє ім'я і оправдає усіх тих, що на їх Він положив своє ім'я і що остануться вірними. В 1918 р. і 1919 р. хто дійсно любив Бога і служив Йому, той кликав до Господа і неначе сказав: "Спаси народ твій, Господи, і не дай насліддя твого на зневагу!" Та молитва була предсказана Єговою через Ісуса пророка Йоїла: "Між народом і жертівником нехай заплачуть священники, бої слуги, та й промовлять: Пожалься, Господи, люду твого, не подай насліддя свого на поругу, щоб невірні з його не сьміялись. Чого б говорити невірним між собою. Де Бог їх?" — Йоїла 2: 17.

⁵ Впродовж Світової Війни, коли то Диявол і його агенти кидали зневаги на Божих людей, їхній стан виглядав дуже опущений. Єгова предвидів усе відносно цих обставин, і предсказав їх через свого пророка; і тепер по кількох роках добробуту, вірним Господеві Він відкрив значення Йоїлового пророцтва, і це одкриття дає їм побільшення віри й одваги і побільшає їхню радість. Нехай же всі, що люблять Єгову і Його царство, і що ненавидять релігію, тепер читають пророцтво Йоїла і радіють. У відповідь на молитву пригноблених Єгова через свого пророка відповідає: "А тоді пожалує Господь землю свою і пощадить свій нарід." — Йоїла 2: 18.

⁶ Він почув плач своїх посвячених слуг: "І відповість Господь та й скаже своєму народові: Ось, я пошлю вам хліб і вино й олію, і будете споживати їх, та й не подам вас уже в наругу невіраж." (Йоїла 2: 19) Цю обітницю Єгова зробив давно

тому для користі своїх посвячених одиниць тепер на землі.

Тоді в 1919 р. Єгова згач сповити цю частку своєї обітниці. Але в тому часі посвячені ще не знали, що те пророцтво предсказувало їм ласку від Бога Єгови. Це вже аж пізніше вони зрозуміли значення його, з Господньої ласки. У літні 1919 р., свідки Єгови зібралися на конвенцію в Сівер Поїнт, Огайо і тоді зачали вочи пізнавати, що "робота Ілії" скінчилася, і що вони мали увійти в роботу представлему через пророка Елісея. Перед тим часом вони стояли тихо побіч "вод" (людей біжучих до останнього суду), так як і Елісей в типі стояв коло берегів Йордану по тім, як Ілія був забраний. Як Елісей пробудився до важности своєї роботи, він негайно вларив води Йордану і перейшов до своєї роботи. Так і Божі люди в 1919 р. пробудилися до відповідальности, яка була положена на них і зачали приготуватися до своєї роботи. (2 Царів 2: 11-14) Тоді вони рушили до діла і їхня надія зачала рости. Після перекладу Ротердама ця частка Йоїлового пророцтва буквально говорить: "Ось я (Єгова) висилаю вам" потрібні речі для задоволення голодних душ. Тоді Єгова зачав отворити своїм вірним людям нове й чисте видіння своїх намірів взглядом них. Від того часу Єгова завжди вислав своїм людям вірним, як це пророцтво Йоїла предсказувало, "хліб", що, "насищує плодом пшениці". (Пс. 147: 14) І Йоїло люди кормляться, "щоб хліб покритив серце чоловіка". (Пс. 104: 15) І вони пють найлучше "вино щоб веселило серце чоловіка." (Пс. 104: 15) Господь Ісус був тоді у храмі, і навіть Йоїло вірні послідовники не знали в тому часі про це; але під провідництвом Господа, як це Ісус обіцяв, вони зачали пити нове вино з Ним у царстві. (Мат. 26: 29) Це значило активна служба в Господній виниці (Мат. 20: 1-16), і коли та робота зачалася, тоді це значило, що вони пили вино радісно з Господом. Ось так вірні зачали оцінити їх привилей і займатися службою Царя, і їх радість зачалася збільшати.

Дальше, каже пророцтво Єгови: "Ось, я пошлю вам... олію." Для якої цілі? Від олію ясніє лице. Її правди відкриті і нагоди до служби були великим відсвіженням для Божих людей зогляду на факт, що вони тепер були аязті в угоду о царство. Тоді організація Господня на землі зачала поступати вперед, і від тоді благословення Єгови і Йоїло Царя побільшалися для них.

І що Єгова сказав який наслідок це принесе вірним? "Ви будете насичені". (анг. перек.) Божі люди зачали радуватися і перестали сумувати ізза зневаг які впали на них в минулому часі. Це було згідно із тим, що Бог предсказав через иншого пророка, а іменно: "Як шпїгом і товщею, насититься душа моя, і радісним голосом хвалити муть тебе уста мої." (Пс. 63: 5) Йоїло люди зачали розуміти ту пророчу обітницю Божу, іменно: "Твою старість добром ситить, молодість твою, як у орла, відновляє." (Пс. 103: 5)

Перед тим вірні зносили їх терпіння у смутку, а тепер вони моляться до Єгови: "Насити нас вранці милостю твоєю, і будем радуватися і веселитись по всі дні наші! Звесели нас по мірі днів, в котрих понижив нас, по мірі літ, в котрих ми горя взнали." — Пс. 90: 14, 15.

Єгова відповів на ширю молитву своїх вірних слуг, як це Він перед тим предсказав через пророка: "Тоді діляця веселити меться в хоро воді, а з нею й молодики й діди, й поверну печаль їх у радости, й втішу й звесело їх по їх тузі. І нагодую душі священників товщею, а люд мій засититься добром моїм, говорить Господь." (Еремїї 31: 13, 14) Через иншого знов пророка, Він сказав: "Буду шедро благословити їду його, вбогих його хлібом до сита нагсду. Священників спасеннем зодягну, і побожні люде його радуватись будуть." — Пс. 132: 15, 16.

За це, що Йоїло посвячені люди в часі Світової Війни піддалися страхові, і трималися до деяких своїх релігійних звичаїв, Єгова гнівався на них. Піддавшись переслідуванню, яке спричинили диявольські релігійні агенти, Божі люди перестали проповідувати євангелію із страху перед світськими властями, бо признавали земні володарі за "висші власні". Для тієї цілі Єгова гнівався на них. Але коли вірні пробудилися до свого привилею, доставши ясне видіння Божих намірів, і відкинувши їх страх до людей геть, вони пішли до служби Царя і гнів Єгови був відвернений від них, і це Він предсказав через свого пророка: "І промвиш того дня: Славлю тебе, Господи! Ти гнівався на мене, але одвернув еси гнів твій і потішив мене." — Іса. 12: 1.

Це що Єгова з своєї милости післяв своїм вірним людям "хліб", "вино" і "олій", так поділяло й відсвіжило їх, що вони вже не мали причини сумувати у службі Царя, тому що Єгова через свого пророка Йоїла предсказав їхню збільшаючу радість. "Тай не подам вас уже в наругу невірам." Чому? Тому що час тепер приближився на оправдання Єгового ймя і ті, що вірно й одважно проголошують Йоїло ймя всякого часу не осоромляться тими наругами, що впали на них: задля їх служби, і тому зневаги релігійністів кинуті на них не тривожать їх ані не перескаржують.

В 1918 р. від людей Єгови була забрані воля й служба, тому релігійністи а особливо високі достойники, віддихнули свободнійше, отже Єгова сказав про цей стан речей: "І палаю великим гнівом проти тих спокійних народів [релігійністів, що вважають себе за слуг Божих але ними не є], бо як я легко, гнівався, вони збільшали зло [проти моїх вірних слуг]." (Захарїя 1: 15) Ось так релігійністи накопчили зневаги на Божих посвячених людей, називаючи їх ворогами Божими і всякими ложними йменами і ганебно знущалися над ними.

Хто був відповідальний за переслідування Божих людей в часі Світової Війни? Немає найменшого сумніву, що відповідальними одиниця-

ми були диявольські агенти, його головні слуга Гог, що провадить сили лихих ангелів, про які пророк говорить, що вони йдуть з опівночі, і що ті невидимі ужили релігійних агентів, чоловіків на землі переслідувати Божих вірних свідків. (Езекиїла 38 голова) Предвидівши їх лихе положення, Бог сказав про них: "А того, що прийде з півночі, я відверну од вас і прожену його в безводню пустиню; передне крило його сягати ме в восточне, а задне до західного моря, і завоні трупами його й пійде від тих смород, за те, що стільки наробив лиха." — Йоїла 2: 20.

¹⁵ Впродовж "роботи Елісея" ворожі сили були допевної міри стримані Господом, щоби Божі вірні свідки могли йти вперед з роботою, але ті сили не є ще знищені. Отже ці пророцтва треба вважати як заповнення від Єгови, що в Армагедоні вороги будуть цілком осунені через знищення. Відносно ворожих сил Єгова сказав: "І притягну тебе, й поведу тебе, й виведу тебе" од гряниць півночних та й приведу тебе на гори Ізрайлеві." "Вчистому полі поляжеш; я бо сказав так, говорить Господь." — Езекиїла 39: 2, 5.

¹⁶ В часі Світової Війни релігійністи спустошили "край" (стан) Єгрових людей і не полишили нічого для "сарани"; але Єгова через свого пророка сказав про ворога: "Я відверну од вас і прожену його в безводню пустиню." Це Єгова і виконає, як пророцтво зазначає, "за те, що стільки наробив лиха". Диявол і релігійні сили старалися показати себе за дуже великих. Вони гордо носяться і стараються показати свою майбутню величність. Ось так вороги збирають всі свої сили проти Єгового уряду і Його Царя, включаючи Його вірних свідків на землі. "Ворог звертає масу людства проти Єгови і Його Царя, і цим він приготовляється до останнього нападу в Армагедоні. Наслідок Армагедону буде такий, що "сморід" з убитого ворога буде більший ніж коли вперед. "І станеться того часу: призначу місце Гогові на гробовище в Ізраїлі, — в мандрівній долині, на всхід од моря, і будуть зупинятися на цій прохожі. Так поховануть Гога й усі товпи його, й прозвуть її долиною товп Гогових. І ховати ме їх дом Ізраїлів сім місяців, щоб очистити землю. Усе осадництво країни помагати ме ховати їх, і буде день памятним у них, в котрім я прославлю себе, говорить Господь Бог." (Езекиїла 39: 11-13) Тоді величність ворога впаде на віки, і зневаги з Божого ймя будуть осунені на віки.

¹⁷ Це день війни, і Бог обіцяв дати повну охорону своїм людям. "Ті дорогоцінні обітніці були давно тому записані, і тепер Бог відкрив своїм вірним одиницям значення їх. Вість царства відкриває вість релігії, і це вельми гніває диявольських земних слуг, що стоять за релігією. Можна сподіватися, що агенти Сатани будуть уживати всяке можливе средство, щоб перешкодити роботі свідків Єгови, значення якого є тепер відкрите, але Бог обіцяв дати охорону своїм людям: "Не бійся ж, ти, земле; радуйся і ве-

селися. Бо Бог великий, він довершить тебе." — Йоїла 2: 21.

¹⁸ Наїзд на "край" або обставини свідків Єгови, як от сараною, принеслоб велику шкоду їм, але Господь заповнив своїх людей, що вони не потребууть страхатися такого наїзду. Ворог не зможе знищити земного стану або успіху роботи останка тепер на землі. Без взгляду на всяку опозицію останок мусить йти вперед з радістю, бо ми живемо в дні Єгови; отже пророцтво давно написане відноситься до тепер: "Тоді скажуть Єрусалимові: Небійся, а Сионові Не хай не опадають руки в тебе! Господь, Бог твій, поеред тебе; у нього сила, рятувати тебе; він радістю радуватись буде тобою, буде милувати по своїй любові, буде зза тебе веселитись веселістю великою." — Софонії 3: 16, 17.

¹⁹ Від 1918 р. Ісус Христос перебуває у храмі своєму і має повну владу над останком, і в часі будування живих камінів у храмі, радість тих, що знаходяться у храмі, чимраз збільшалася. Як колись бувало при будуванні мурів єрусалимських, так і тепер вірні кажуть: "Бо день сей святий Господеві нашому. І не журіться, бо радіші перед Господом се піддержка ваша." (Неемії 8: 9, 10) Останок і його співтовариші бачуть, що прийшов день на оправдання Єгового ймя, отже цей день є святий Господу Богу, і що їм дозволено мати часту в цій роботі оправдання, то це побільшило їхню радість вельми. Ця часту пророцтва Йоїла, після Ротердама, звучить: "Тим що Єгова показав себе логучим" в користь своїх людей. Єгова береже своїх: "Бо ж очі Господні обіймають усю землю, щоб піддержувати тих, що їх серце цілковито йому віддане." (2 Паралип. 16: 9) Сповнення цієї пророчої обітніці на Господніх людях взяло місце від 1922 р. аж до сьогодні, і справи царства завжди посту: ають уперед. Вірні свідки Єгови тепер бачуть і оціняють присутність Господа Ісуса в храмі, і з повним заленням вони прохають о добробут і зріст інтересів царства: "Камінь, котрого відкинули будівничі, угольним каменем стався. Від Господа це сталося; дивно це в очах наших, це день, що сотворив його Господь; радуймося і веселімося в йому! Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!" — Пс. 118: 22-25.

²⁰ Від 1922 року завжди існували і ще існують речі, що грозять стримати поступ праці царства. Відносно цього, Господь дає заповнення своїм вірним людям в цих словах: "Не лякайтесь, животино, бо пасовища в степах ізнов зазленіють травною, дерева почнут наново родити, фіговина й виноградник покажуть ізнов свою силу." — Йоїла 2: 22.

²¹ Слова ужиті тут "животино" не відносяться ані не представляють живих створінь в сповненні пророцтва, а радше відносяться до речей, що були ужиті активно для справ царства. Важлива часту роботи виконується механічними средствами, які заощаджують працю і перевіз, що

свідки Єгови вживають до виконання роботи порученої їм. Такі речі до виконання праці є: друкарні для друкування вістки; радіо; голосо-апарати; фонографи; вантажні авта; організації служби, і тим подібні речі. Радіо було ужите особливо вважалося, що це була воля Господня; і не роблено без взгляду на гірку опозицію во спорси ворога. Його вживється, случайно, коли Господь дозволяє. Свідки Єгови, промовляючи до людей лично, мають спомогу доказати своєю вірність і затримати свою невинність і звернути увагу людей доброї волі. Коли показалося, що радіо не можна довше уживати, то деякі Господні люди цим вельми заторбувалися; але Господь залепнив вірних, що вони не мають чого боятися. Голосо-апарати є більше тепер уживані ніж радіо й приносять більший результат. Як згається, що декотрі одиниці називаючи себе слугами Господніми, втратили свого духа ревности й перестали піклуватися о добро царства; однак не перешкодило роботі; бо Господь привів інших на поле праці, а особливо Йонадабів, для виконання роботи свідочства. В часі писання цих стрічок, то більше ніж сорок тисяч фонографів, із многими лекціями на плитах, були ужиті в несенні вістки о царстві до людей. Така ревнива праця принесла багаті наслідки. Так, як це пророцтво предсказало: "Во пашовища в степах ізнов зареленіють травою." Чому? "Во дерева [представляючи живі сотворіння, що свідкують] почнуть наново родити, фиговина й виноградник покажуть ізнов свою силу." Отцих Господь охороняє проти лихих нападів ворога, а інтереси Його царства ступають переможно вперед.

"Тим то Господь говорить до своїх вірних одиниць через свого пророка: "Та й ви, чада Сионові [цебто, останок по до-відченнях 1918 р.] зрадійте й втішайтеся Господом, Богом вашим; бо він подасть вам дощу доволі, посилати ме дощ — дощ ранній і пізній, як і перед тим." — Йоїла 2: 23.

"Цим вірним одиницям, що показують їхню ревність з любови до Єгови, Він велить їм "втішайтеся Господом, Богом вашим". Ця часть пророцтва говорить про великі благословення які Господь обіцяв послати і які вже Він послав своїм людям, а особливо по 1922 р. Такі благословення не можна приписати жадному чоловіку, але всяка честь і слава належить Єгові: "Бо він подасть вам дощу догори." Перед 1922 р. благословення від Господа, уподоблені до дощу, впади на Божих людей в уміркованій мірі після праведности. Після Ротердамового перекладу: "Бо він дав вам весняний дощ у пору"; а від 1922 року, "він велить упасти на вас у великій мірі." Бог, через Ісуса Христа, наділяв благословеннями своїх людей, бо прийшов Його час зіслати благословення на тих, що вірно й непохитно служили Йому і справам Його царства. Завважте тут ще інше пророцтво, яке попирає пророцтво Йоїла і відноситься до нього,

і що наступило по 1922 році: "Оберніте ж серце паше од сьогодні даїй наперед, од двадцять четвертого дня девятого місяця. — від того дня, як закладано основи до Господнього дому, зверніть туди погляд: Чи є ще в коморі зерно на посів? Досі ні виноградина, ні фиговина, ні гранатина, ні маслина не родили в вас, а з цього дня я буду благословити." — Аггея 2: 18, 19. —

"Ці факти відносно словення пророцтва показують, що "раній дощ" був у періоді між 1919 р. (коли робота зачала оживляти), а роком 1922, коли то справи царства зачали більш ревно й оживлено організуватися. "Дощ" правди із храму був посланий по 1922 р., і ці зіляті благословення ізсходили із чим раз більшою силою. Це мало бути велике відсвіження для Господнього останка, і великим благословенням і заохоченням їх до служби. Вони приносили овочі царства, і ті, що приходять до "великої громади" (Одкриття 7: 9-17) лучаться ревно до цієї роботи. Прекрасними та сердечними фразами Господь через свого пророка зазначив цю справу отцими словами: "Просіте в Єгови дощу, коли його треба, а Єгова блисне блискавицею і дасть вам ливень, дасть кожному траву на полі." — Захарії 10: 1, Рот.

"Зливний дощ у пору не лише відсвіжує й поля, але і збагачує збіжжя; і коли приложити цю символічну мову до Єгових людей і їх благословень, то пророцтво каже: "І сповняться гумна пашнею, а вино та олія будуть переповнювати посуду під тискарями." (Йоїла 2: 24) Господь уживає три головні продукти, щоби пояснити зріст і успіх інтересів свого царства: пшеницю, оливний олій, і вино; цебто, хліб із пшениці, що дає сили і сиріплення; олій, що надає ясність лицу; і вино, що веселить серце. Особливо від 1922 року вірні свідки Єгови, через ревно активність, добре сповнили образ, молитівні й тискарні вина та олію; і виконуючи цю роботу вони вельми радувалися приготавляючи ті речі для ужиття й приемности тих, що становити муть "велику громаду". Для цієї то цілі Господь поставив робітників на своєму полі, виницях і фабриках, як це Він описав в евангелії Маттея 20: 1-16. Ті, що працювали радісно, і завжди прославляли Єгову, отримали їхню плату.

"Світова Війна і виринучі обставини від 1917 р. до 1919 р. зробили поля активности Божих людей, що вони виглядали неначе на них наїшли великі рої шкідливої сарани; але коли Господь випровадив своїх людей знов з неволі, Він сказав до них, після пророцтва: "І поповню вам усе за всі ті часи, коли в вас пожерала все сарана, черви, гусінниця та жуки, — те військо мое велике, що я насилал на вас." (Йоїла 2: 25) Ця часть пророцтва показує, що Божі посвячені люди отримали каргання після волі Божої. Чому?

"Вони були боязкі, отже недбалі у службі, а це задля релігії й релігійних значай. Божі люди мусіли бути очищені від таких речей як ре-

лігія, і ївні одежи (тотожність) мусіли очиститися, і вони мусіли показати себе явно, і що вони стоять одважно "сміло" за честю Єгового імя. Отже Єгова дозволив їм очиститися, а особливо в 1918 році, і те очищення або карність виїшла на добро тих, що дійсно посвятилися Єгові, але для тих, що поводили ся самолюбством, і називали себе слугами Божими, наслідки були противні. "Кого бо любить Господь, карає, і бе всякого сина, котрого приймає. Коли карання терпите, Бог до вас такий, як до синів чл. ест. бо такий син, котрого не карає батько? Коли ж ви пробуваєте без карання, котрого спільниками стались усі, то ви неправого ложа діти, а не сини." — Жидів 12: 6-8.

²⁸ "День Єгови" зачався в 1914 році, зазначивши почин сповнення цього пророцтва, яке подирає слова іншого пророцтва: "Ось надходить день Господень і паювати муть дуп посеред тебе. І позбіраю всі народи на війну проти Єрусалиму, й опанують город, і пограблять будинки, й позбезчестять жіноцтво, й позаймають половину города у полонь, тільки останок людности не викорениться з городу." (Захар. 14: 1, 2) Божя обітниця повернути своїм людям те, що ворог знищив, сповнилася до 1922 р.

²⁹ Великі благословення які Господь наділив своїх вірних по 1922 р. доповнили те, що вірні потерпіли перед тим часом. Ці точні обставини й благословення Бог предсказав у пророцтві про Йова, показуючи, що Йов представляв Божих вірних людей: "І вернув Господь Йовові втрату, як він помолився за свої друзі, й дав Господь Йовові удвоє тільки, як мав уперед. Тоді приходили до його всі брати його й усі сестри його й усі давні знаємі його, й їли хліб із ним у його в домівці; виявлювали йому свої жалощі й розважали його про все нещастя, яке допустив був на його Господь. І подарував йому кожен зміж їх кеситу й золоту каблучку. І благословив Бог дальше життя Йовове більш ніж давніше; і було в його чотирнайцять тисячей овець, шість тисячей верблюдів, тисяча ярем волів і тисяча ослиць. І родились йому сім синів і три дочки." — Йова 42: 10-13.

³⁰ В 1922 р. Божі вірні люди, довідавшись, що Ісус Христос прийшов до храму, зачали молитися: "О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошлі щасну долю!" (Пс. 118: 25) Ця молитва вірного останка, представлена молитвою Йова, була відповіджена, і Єгова післав своїм людям не лише одно благословення, але много, включаючи свою життя-даючу вість для тих, що становити муть "велику "ромаду" і наповнять землю праведними людьми. Завважте, що всі благословення дані Йовові були визначні числом "десять", указуючи, що благословення прийдуть на земну Господню громаду, і для цього Він уживати ме вірних членів свого тіла.

³¹ Тепер Сион відбудований і Господь явився у своїй славі, і всі що люблять Його прославляють Його. В милувшині прокляття спадало на

тих, що згодилися чинити волю Божу але стали недбалі у виконанні своєї угоди. Але тепер Єгова дав отцю обітницю вірним через Ісуса Христа: "І вже більш не буде жодного прокляття; а престол Бога і Агня буде в ньому, і слуги Його служити муть Йому." (Одкриття 22: 3, 4) Божий останок, що тепер перебуває у вірі й є вірний у службі, є згаданий у слідуячому пророцтві: "Так говорить Господь Бог: Того часу, як очищу вас од усіх ваших провин, і позалюднюю городи, й знов будуть позабудовувані руйновнища, а спустошену землю будуть порати, тую землю, що лежала опустілою перед очима в когониго, хто мимо приходив, — Тоді будуть мовляти: Ось, та опустіла земля зробилась, наче сад Едемський, а ті порозкалювані, порозбивані, обезлюділі міста — тепер отвержені, й залюднені!" (Езекиїла 36: 33-35) Значення цього пророцтва є одкрите для користи вірних людей — Божих, для їх .отіхи й для скріплення їх надії.

³² Сьогодні релігійна товпа на землі дальше гнівається, пирскає, колає та кричить проти Господніх людей, і в тому ж часі Господь щедро кормить вірного останка і він радується, і до нього Єгова каже через свого пророка: "І їсти мете до наситу, а сложиваючи, будете славити імя Господа, Бога вашого, що так з вами предивно вчинив; і наряд мій сорому вже не дознає." (Йоїла 2: 26) Ніхто з людей на землі сьогодні, що став цілком по стороні Єгови і Його Царя, не має причини соромитися, і ніхто з вірних не соромиться проголошувати свою непохитну посвяту до Теократичного Правительства. Люди, що тримаються релігії, хоч можуть вважати себе за християнів, перебувають великий смуток і велике захитання надії. Вони не мають поживи. Вони не мають духового хліба, ні олію, ні вина. Божі люди мають цих речей подостатком. (Бог через свого пророка яскраво порівнює цих релігійністів із своїми вірними людьми, що кормляться з Його стола: "Тим то й говорить Господь Бог: Слуги мої їсти муть, ви ж будете голодувати, слуги мої будуть пити, а вас буде мучити спрага. Раби мої будуть веселі, а вас побивати ме сором; слуги мої будуть сьпівати в radoшах серця, а ви ж голосити мете задля сердечного смутку й ридати від сокрушеного духа. І полишите імя ваше у присягу вибраним моїм; і все-вигубить тебе Господь Бог, а вірних слуг своїх назве іншим іменем." — Іса. 65: 13-15.

³³ Сьогодні Єгова визволив своїх людей з релігії й релігійних сітей, і вірні співають Йому хваления, як це Єгова предсказав давно через свого пророка: "Викупить бо Господь Якова [вірного останка Сиону] й вибаєтв його з рук чужого, що був дужший од него [перед і в часі Світової Війни, коли релігійністи мали велику силу над посвяченими]. І прийдуть й будуть веселитися на горах Сионових, і збагатись на дарі, і осподні, на пшеницю, вино й олію, до ягнят і волів, і душа їх буде, мов добре напоений водою

сад, і всі будуть дознавати спраги." — Еремії 31: 11, 12.

²⁴ Вірний останок бачить, що його найбільший привилей є мати частку в оправданні Єговою його імені. Він бачить, що Єгова через Ісуса Христа чудово піклується ними, і вони прославляють Його ім'я і проголошують Його царство, як це предсказав Божий пророк: "І скажете тоді: Славіте Господа, призывайте ім'я його; розповідайте між народами про діла його; напам'ятайте, що ім'я його велике! Співайте Господеві, бо він учинив велике, — нехай дознаються про це по всій землі!" — Ісаїї 12: 4, 5.

²⁵ Всі такі мусять бути свідками для ім'я і величності Єгови і Його царства, і тому вони не можуть стриматися від співу хвалення. Вони не соромляться признати ім'я Єгови як свого Отця і ім'я Ісуса Христа як свого Відкупителя, Господа, Голови і Царя; але сміло, заповнені любов'ю, і без страху до ворога, вони проголошують ім'я Всевишнього, і Його Володаря й Його Царя. Вони радісно звіщають людям, що теократія — це єдина надія людства. Це точно сходиться з словами апостола написаними давно тому: "Глаголе бо писане: Всяк, хто вірує в Него, не осоромиться." (Рим. 10: 11) "Якож написано: Ось кладу в Сионі камінь спотикання і камінь поблазні, а всякий, хто вірує в Него, не осоромиться." — Римлян 9: 33.

²⁶ Релігійоністи поклоняються ідолам у формі салютування людям і прапорам, які стоять як символи людської охорони й спасення, але такі всі засоромляться. Протинно, ті, що з Сиона, затримують їх невинність до Бога і прославляють Його і є вірні Йому, і такі ніколи вже не будуть поневолені або осоромлені; якож написано: Всі вони окриються соромом і соромом; всі в купі, що виробляють собі ідоли. А Ізраїль [ті з Божої організації, що затримують невинність] спасений буде Господом спасенням вічним; ви не визнаєте сорому й сорому по віки вічні." — Ісаїї 45: 16, 17.

ТЕОКРАТІЯ

²⁷ В умах і серцях Божих людей Теократія є возвеличина сьогодні так, як ніколи перед тим. Релігійоністи не мають видіння о Теократії і її відношення до світа. Однак, для вповні-посвячених Єгові, Теократія є найбільшою до всіх відкритих наук, тому що вона оправдає ім'я Єгови і тоді всі, що жити муть, вічно співати муть Його хвалення.

²⁸ Теократія — це правительтво під розказом і керівництвом Всемогучого Бога через Господа Ісуса Христа. Це є те царство давно обіцяне Єговою, і тому воно мусять взяти контроль над справами вселенної. Це є те правительтво в яке вірні мужі від Авеля до Йоана Христителя вірували й надіялися "города [організації], що має основи, котрого будівничий і творець Бог". Із любові до того правительтва і його Будівничого і Царя ті вірні старинні мужі положили їхнє життя. Отримавши вірою обітницю Божі

відносно того правительтва, вони були переняті ними, вірували в них і приняли їх, і визнавали їх і одважно проголошували їх іншим, що вони були іностронцями та подорожуючими на землі. Вони бажали "лучшого", і єдиного правительтва, і Бог постарався, що вони будуть мати частку у ній. "Тим і не соромиться їх Бог, називати ся Богом їх: наготовив бо їм город." — Жидів 11: 10-16.

²⁹ Єгова був приятелем Авраама, і задля його віри Єгова назвав Авраама "другом". (2 Паралипоменон 20: 7; Ісаїї 41: 8) Усі, що мають віру Авраамову є теж Божими друзями, а Бог є їх другом. Друг є вірний і правдивий, бо "друг любить про всяк час". (Прип. 17: 17) Єгова і Його олюблений Син є вічними друзями. Звершений чоловік Ісус, говорячи про своїх учеників, уподобив себе до виноградини, а свого Отця до Виноградаря. Тоді Він додав: "Більшої цієї любови ніхто не має, як хто душу свою положив за друзів своїх." (Йоана 15: 13) Ісус із своєї любові до Отця положив своє життя, щоб Він міг оправдати свого Отця, бо така є воля Єгови. Ісус зробив це, щоб Він міг бути Тим, що вповні виконує Божу волю й оправдає Його ім'я. "За те Отець мене любить, що я кладу душу мою, щоб знов прийняти її. Сю заповідь прийняв я від Отця мого." — Йоана 10: 17, 18.

³⁰ Бог Єгова з любові дозволив своєму любовому Синові положити своє життя, щоб Він міг бути Вождом в теократичному правительстві й визволити й благословити послужних людей. (Йоана 3: 16, 17) Така любов є лише знана для Єгови і тих з Його організації. Як же хтось може мати Єгову й Христа за своїх друзів? "Хто серцем чистий, в того й уста щирі; тому й сам царь другом." (Прип. 22: 11) Такі можуть мати Царя, Ісуса Христа, і Предвічного Царя, Єгову, за друзів.

³¹ Члени царської організації є покликані ступати в сліди Ісуса і стати на Його подобиє. (1 Петра 2: 21; Рим. 8: 29) Вони мусять терпіти так, як і Ісус терпів і зносити наруги які впали на Нього. (2 Тим. 2: 12; Рим. 15: 3) Якаж це могла порушує їх робити так? Любов, вираз несамолюбства. Любов до Бога і до Царя і до царства, теократії. Ті, що живуть з Ісусом Христом, як члени Його царської організації, мусять умерти як людські створіння. І що ж спонукує їх умерти із Христом? Любов до царства! (2 Тим. 2: 11; Колос. 1: 24) Чи Ісус добровільно умер щоб спасти грішних людей від смерті? Ні! Його смерть принесе користь для тих, що є грішниками але котрі пізніше вірою і послуженством є увільнені від гріха і посвятаються Єгові й Його царству. Це однак не була головна причина чому Ісус добровільно віддав себе на смерть. Він перетерпів смерть тому що Він любив свого Отця і любив чинити Його волю, а це значило — любов до Теократичного правительтва, яке оправдає ім'я Його Отця. Для цієї причини Єгова підніс Ісуса зо смерті і вивисив

Його бути головою своєї царської організації. "Ти полюбив справедливість і зненавидів беззаконне; для того помазав тебе Бог, твій Бог, миром радості, понад товаришами твоїми." — Пс. 45: 7.

"Ісус ненавидить беззаконного Сатану і беззаконне правління, яке Сатана збудував при помочі релігії. Він любить праведність і справедливе правління яке приготував Його Отець, і для цієї цілі Єгова вивисив Його. Люди невластиво вивисують свою власну важність, упираючись, що Ісус умер лише тому, щоби спасти грішників. І справді, коли люди були ще грішниками Ісус умер за них. Він вилляв свою кров-життя, що сталась ціною викупу за вірних людей, але Його смерть сталася користю лише для тих, що посвятилися Єгови й Його Цареві.

" Як Ісус положив своє життя з любови до Отця, так мусять і ті члени Його царської родини положити їхнє життя з любови до Єгови, і це включає любов до Теократичного правління, що оправдає Його ймя. Як може з духа народжена одиниця з останка тепер на землі бути запевненою, що вона має Бога і Ісуса Христа за своїх друзів? Заважте слова Ісуса у відповідь на те питання в Йоана 15: 13, що показує, що найбільша любов яку хто може мати, то це умерти за свого друга. Тоді Ісус додав: "Ви друзі мої, коли робити все, що я заповідаю вам." (Йоана 15: 14) (Якаж мотива порушує одиницю сповняти заповіді Господні? Ісус в Йоана 14: 15 каже: "Коли любите мене, хороніть заповіді мої." Любов до кого? Певно, що любов до Царя. Отже ті, що дійсно люблять Царя і царство, ті сповняють заповіді Господні. Тепер у храмі Ісус видав отцю велику заповідь до народжених з духа: "І проповідувати меться евангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець." (Маттея 24: 14) Тут Ісус возвеличив важність Теократії, і хто бажає мати Царя за приятеля, той мусить сповняти цю заповідь через проголошення ймя Єгови і Його Теократичного правління. Хто слухає чистим серцем, проголошує ласкаву вість Єгови, той мати ме Царя за друга. Той що є сплджений з духа і помазаний і хто занедбає або відмовиться проголосувати Теократію й возвеличувати її, і хто погоджується з ворогом, той не дотримує своєї невинності. Диявол тепер гірко прстивиться Теократії, і чинячи це, він уживає релігіоністів як свій знаряд. Дехто називає себе дитиною Божою, та задля страху перед релігіоністами вибирає дорогу менше трудну і погоджується з ворогом через занедбання або відмовлення одважно проголосувати Теократію. Такі не показують їх любови до Бога й Христа. Для вірних одиниць, Теократичне Правління є найбільше зо всіх правд записаних у св. Письмі. Отже вони одважно голосять Божу вість, що релігія є засуджена на скорє знищення.

"Вірні не бояться смерти з рук ворога. Всі

що належать до царського дому мусять умерти чи в один чи в другий спосіб, а дехто може умерти від дикої руки ворога. "Нешастя, що повстає з закону" (Пс. 94: 20), як от примусовий салют чоловікові або прапоріві, не спонукає Божих вірних людей брататися з ворогом або упустити свої руки в посягті й службі Теократичного Правління. Христос є окоронований Цар і тепер Він присутній, і стоїть за Теократією. Цьому справедливому правлінню завжди протривиться Сатана, при помочі релігії й релігіоністів, розлучливо старається ошукати всіх людей і звернути їх проти Єгови. Далше, у звязку із гами релігіоністам, Диявол уживає диктаторів, фашистів, нацистів і комуністів супроти Теократії. Хто ж тепер є на стороні Господа? Середнього ґрунту немає. Ті що за Єговою і Його царством стояти муть сильно проти ворога, і якщо стояти муть так, то вони виграють. До своїх вірних Єгова каже: "Та ватага ворогів, що протривиться вам, воювати ме проти вас, але вони не зможе подужати вас, бо я є вашим вибаєтелем." (Еремій 1: 19) Павло, будучи одного разу релігіоністом і ставши дитиною Божою і вповні посвятившись Теократії, дав цей головний ключ для всіх помазанників, а іменню: "Упевнився бо я, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні князівства, ні сили, ні теперішнє, ні будуче, ні висота, ні глибина, ні инше яке твориво не зможе нас розлучити від любови Божої, що в Христі Ісусі, Господі нашім." — Римлян 8: 38, 39.

"Єгова дав запевнення, що Він дасть охорону тим, що ненавидять беззаконня а люблять праведність. При кінці 1918 р., здавалося, що Бог полишив своїх посвячених людей на якийсь час, а це тому, що вони показали страх перед ворогом. Але у своєму часі ті вірні були випроваджені з глибини їх печалі, і Єгова дав їм своє запевнення, що коли вони будуть вірні, то Його любов до них ніколи не згасне. Бог тепер велить Сионові співати з радости, і пригадує їм про свою безграичну любов висказану через Його пророка: "А Сион говорив: покинув мене Господь, і Бог мій забув мене! Хіба ж забуде молодиця своє немовлятко? хіба й свого власного тіла жаль не буде? те хоч би вона забула, то я не забуду тебе. Глянь, я написав тебе на долонях у себе; мури твої повсячасно перед очима мене." — Іса. 49: 14-16.

"В 1919 р., коли то посвячені зачали виринати із своєї печалі, Бог зачав отворити їм значення своїх пророцтв. Тепер же по кількох роках вірного служення Бог отворив своїм людям значення пророцтва Йоїла, і показав, що сповнення його зачало брати місце в 1922 р. Отже тепер немає причини боятися, що Єгова покине своїх вірних знов. До тих, що зовсім покинули релігію і віддалися всеціло й безліміково з любови великому Теократові, Єгова каже: "І зрозумієте, що я — посеред Ізраїля, що я — Господь, Бог ваш, і нема другого, а тим і нарід мій сорому не дознає." — Йоїла 2: 27.

47 Єгова є віковичний Друг своїх вибраних людей, і жадна сила не зможе перемогти їх, і тому вони бадьорно йдуть до Його служби. Даючи дальші застереження своїм вірним Господь каже: "І зложу з ними звіт мира, й це буде завіг вічний з нами. І впорядкую їх і намножу їх та й оставлю сьвятиню мою серед них по всі вічні віки. І буде пробуток мій посеред них, і буду я їх Богом, а вони будуть моїм народом. І визнають невірні, що я — Господь, осьвячаючий Ізраїля як буде сьвятиня моя серед них по віки." — Езек. 37: 26-28.

48 Релігія була знатним средством відництва многих людей в минулих часах, і ще тепер тримає погрозеленими всіх тих, що не піддаються Теократії. Під мильним впливом релігії Господні люди через якийсь час поділили їхню увагу між инші речі і занедбали виконувати своє припоручення. Та вони мусіли очиститися від релігії і від кожної часті організації Сатани. Єгова, через свого представника Ісуса Христа, явився в храмі й доконав роботу очищення і від тоді отвирає вірним значення своїх пророцтв. Імя Єгови й Його царство для вірних видаються бути найбільшої ваги. Він поклав своє імя на своїх людях, відкривши їм вповні, що Він є Всемогучий Бог, якому вони мусять служити з радістю. Тепер вірні бачуть, що релігія прийшла до свого кінця, і є засуджена, і вскорі буде знищена, і що Єгови й Його правительству люди будуть служити й любити. Від тепер лише ті одиниці, що вповні відаються і посв'ячуються Теократії вподобаються Богу і отримують Його вічні благословення. Справді Єгова, як це Його Слово показує, провадить вірних слуг в їх посвяті як і напрям вони мають узяти, як це Він обіцяв: "Він веде покірних до правди, і вказує смирному дорогу свою." (Пс. 25: 9) "Смирні" це ті, що бажать вчитися. Вони знають, що це правда і якою дорогою вони мають іти. Єгова навчав і провадив тих, що уважал: на Його напаминання: "Надійся на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простувати тебе шляхи твої!" — Прип. 3: 5, 6.

49 Це можна доказати фактом, що довго перед одкриттям значення Йоїлового пророцтва Бог через Ісуса Христа в храмі провадив своїх людей, включаючи і "Вартову Башту", правою дорогою. Завважте це, що 1 січня, 1926 р. "Вартова Башта" помістила ґртикул "Хто Читати ме Єгову?"; а на 1. травня, 1926 р., "Вартова Башта" подала ґртикул "Характер чи Угода — Що?" відкриваючи цим блудне навчання релігійоґств, що самі люди можуть звершити себе, і котрий то блуд засліпив посв'ячених відносно даного їм припоручення. Він дальше провадив своїх людей, і в 1929 р., видано книжку "Життя", даючи довідома, з ласки Єгови, що оправдання Єгового імя є найважнішим питанням. По цьому була видана книжка "Пророцтво", подаючи подробиці відносно намірів Всевишнього. В 1931 р. вийшли книжки "Оправдання", звертаючи увагу на факт, що в пророцтві Езекиїла Єгова часто постваряв свій намір, що всі будуть знати, що Він — Всевишний. В тім самім році, і код: "Оправдання" було впушене між людей, люди Єгови довідалися про їхнє нове імя, яке Він дав їм, і зрадістю пізнали, що вони є свідками Єгови, з Його ласки й сили. — Іса. 62: 2; 25: 15; Одкриття 2: 17.

50 А тепер Єгова через свого пророка Йоїла каже до своїх людей: "Нарід мій ссрому не знає." (Йоїла 2: 27) Ця обітниця включає останка і Йонадабів, всі вони є за Теократією. Вони не соромляться імя Єгови, але, противно, радісно сповіщають про те святе імя. З повним довірем вони йдуть вперед як слуги Всевишнього і в посаушенстві до Його приказів відкривають блуд релігії, щоби люди доброї волі до Бога могли утекти від релігії і мали часть в оправданні Єгового імя.

51 З двацять семим вершом друга голова пророцтва Йоїла, після єврейського манускрипта, кінчиться, а трета голова зачинається з двацять восьмим вершом. (Гл. переклад Лісара і Ротердама.) Сталося це в 1922 р., що Єгова, через Ісуса Христа в храмі, післав своїх свідків відкривати блуди релігії, в тому то часі щось нове і важне для людей Єгови сталося.

СУДЬБА РЕЛІГІЇ

ЧАСТЬ 6

"А ось се, що промовив пророк Йоїл: І буде останнього дня, глаголе Бог, виллю я Дуза мого на всяке тіло; й пророквати муть сини ваші й дочки ваші, і молодці ваші видіння бачити муть, і старшим вашим сини сниться муться." — Діяння 2: 17.

ДУХ Єгови — це свята сила Всемогучого, при помочи якої Він виконує свої задуми. Він дає власть певним одиницям виконувати припорученні їм завдання через положення на них свого духа. В Діяннях Апостолів у другій голові знаходиться історія того, що взяло місце в Пятидесятницю, десять днів по вознесенню Ісуса

Христа на небо. Там апостол Петро, будучи порушений духом святим, або невидимою силою Бога Єгови, навів пророцтво Йоїла, яке словнилося в меншій мірі в часі Пятидесятниці.

2 Пророцтво Йоїла відкриває щось нове, що Єгова мав зробити для тих, що мали виконувати Його задуми відносно царства або теократич-

ного правительства Всевишнього. Пророцтво Йоїла каже: "І станеться після цього, що на всякого з'явлю мого духа, і будуть сини ваші й дочки ваші пророкувати; старим людям у вас будуть сні од мене снитися, та й молоді в вас будуть видива бачити." — Йоїла 2: 28

³ Слова "після цього" очевидно відносяться до часу, коли Божі люди виконають певну роботу зазначену в 2-й главі Діянь Апостолів, від 12 до 17 вершика, і це зазначить сповнення пророцтва в цілости. Тому що слова пророцтва мусять відноситися до Божого останку у словенні, то здається, що це вже аж посвячені зрозуміють їхнє занедбання служби Бога Єгови, і коли вони покаються і навернуться цілком до чистого почитання Бога Єгови і до служби Його царства, і коли вони відмовляться піддатися перешкодам в їх вірному служенню, і відкинуть геть страх до чоловіка й диявола, — тоді вони зрозуміють що прийшов час коли Єгова вивів своїх людей з неволі й показав їм їхню вільність у Христі.

⁴ Піддавшись релігії, жидівський народ понехав свій заповіт з Богом, і за те Бог відкинув той народ. Лише останок жидів стояв сильно при умовах своєї угоди з Богом. Між ними був Петро, ученик Ісуса Христа, разом з іншими вірними учениками. Писання показують, що ця частина пророцтва Йоїла в меншій мірі сповнилася в Пятидесятницю, коли то Бог дав ученикам Ісуса силу говорити про ціль Його многими мовами, якими перед тим вони не могли говорити. Апостол Петро під натхненням духа указує, що час на цілковите сповнення цього пророцтва прийде в "останні дні". /Інші писання виразно показують, що ті "останні дні" придуть, коли Господь Ісус прийде до храму чинити суд. (Малахія 3: 1-3) Писання показують, як це було подано у Вартівій Башті, що Господь явився в храмі в 1918 р. Це вже аж потому часі, що посвячені покаються і навернулись цілком до служби Єгови, як про це записано в пророцтві Йоїла 2: 12-17. Слова апостола Петра ясно указують, що слова "після цього" в Йоїла 2: 28 указують на час 1918 р. В Пятидесятницю апостол сказав: "І буде останнього дня, глаголе Бог, виляю я Духа мого на всяке тіло; й пророкувати муть сини ваші і дочки ваші, і молодці ваші видіння бачити муть, і старшим вашим сні снити муться." — Діяння 2: 17.

⁵ Завважте оточуючі обставини, і які сталися в часі меншого сповнення пророцтва. Петро під присягою тричі відрекся свого Господа, Ісуса Христа. Всі інші ученики покінули Господа і повтікали вночі, коли Його судили, ізза страху перед іншими жидами. Всі вони мали причину жалувати й каятися. (Маття 26: 55-75; Йоана 18: 15-27) Навіть по воскресенню Ісуса з мертвих Його ученики зійшлися і замкнули двері ізза страху перед жидами. (Йоана 20: 19-26) По тім як ті вірні ученики показали свій великий жаль і каяння, і Ісус

простив їм, тоді вони були привернені до Божої ласки. (Йоан: 21: 19) Це вже аж по тому, як ученики увільнилися від їх страху перед жидами, що вони були помазані святим духом, як про це сказано в Діяннях 2: 1-14. Тоді ученики стали одважними і сміло проголошували про імя Єгови, Його Царя, і Його царство. Потому вони завжди підчеркували важність царства. Потому Бог об'явив їм свій намір "вибрати людей для свого імя", які мали бути світлами для Його імя, величності і потуги. (Діяння 15: 14) Ученики мусіли бути відділені від релігії до Господа. В Пятидесятницю Бог виляв свого духа на всіх осіб у тілі, що були цілком посвячені Йому. Це становило те менше сповнення Йоїлового пророцтва повисше наведеного.

⁶ В роках 1917 і 1918 прийшла дійсна спроба на посвячених одиниць, і многи із них не хотіли публично визнати своє посвячення Богу і Його царству; і це вони зробили задля страху. З причини такого недобальства ті посвячені одиниці не вподобалися Господеві. Отже Бог не міг указати своєї ласки недбалим одиницям аж поки вони не покаються і визнали їхню провину перед Богом і постановили цілком чинити волю Божу. До того часу посвячені трималися релігійної опінії, що головна ціль Єгови є спасти людей і декотрих з них забрати до неба, а де: отрих полишити на землі, і всі вони мали помагати Богові у виконанні Його наміру. Хоть Божі люди бачили в 1919 р., що страх перед чоловіком провадить у біду, то однак вони не зрозуміли свого нещасного положення аж в 1922 р. Тоді то Господь відокрив своїм людям правду відносно присутності Ісуса Христа в храмі й що Бог ужив пророка Ісаїю записати пророцтво яке сповнилося на посвячених в 1922 р. Те пророцтво каже: "В році, коли царь Озія помер, бачи" я Господа на високому й піднесенному престолі, а краї ризи його наповнили храм. І промовив я: Горе мені! погибель моя! я бо людина з нечистими устами, й живу між людьми з нечистими губами, — а се ж очі мої бачили Господа сидіти на небесах! На се прилетів до мене один серафим із жарючим углем у руці, що взяв кішми з жертвника." — Ісаї 6: 1, 5, 6.

⁷ Зрозумівши свій стан, вони покаються і перепросили Господа, і тоді зачалось сповняти на них пророцтво в цілости відносно виляття святого духа; на тих, що Він признав їх за вірних в часі судження храму.

⁸ Опісля Божі люди пізнали, що Його намір був "взяти з між народів людей для свого імя". Давно тому Бог заявив, що Він дозволить дияволу позіставати в противенстві до Єгови через назначений період часу, при кінці котрого Бог заявив, Він велить проголошувати по цілій землі про Його велике імя, і що це Він зробить зараз перед Армагедоном, коли Він об'явить свою найвищу силу проти ворога. (2 Мойс. 9: 16) Тих, що Господь мав послати бути Йому свідками і проголошувати Його імя і царство

по цій землі, мусіли бути помазані Його духом і отримати поручення від Єгови і власть виконувати приписану їм роботу. Услівини тієї приписаної роботи Бог зазначив у своєму Слові, відкриваючи факт, що ті в Христі Ісусі, що були помазані в храмі, мали бути тією клясою проповідників слова пророцтва і говорять: "Дух Господа спочив на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; послав мене відкрити сокрушених серцем; вистати невольникам визвол на волю, а увязаним — відчинення темниці." Бог припоручив роботу, яку мусіли виконати ті, що були взяті зо світа для Його імені. Що вони мали виконувати? Пророцтво відповідає: "Проповідувати рік примирення Господнього й день помсти Бога нашого." (Ісаї 61: 1, 2) "День помсти проти кого? Проти всіх тих, що противляться теократичному правительству, і тими ворогами головню є релігійні провідники. Отже та припоручена робота для вибраних і помазаних вимагала від них проголошувати правду, яка то правда зо Слова Божого обнажує релігію яко обман диявольський для зведення людей в цілі матеріальної наживи для релігійних торговців. Пришов час, що Бог виконає своє "діло незвичайне", і тому вибрані мусіли брати участь в Його "дивовижній роботі" проголошуючи Божий намір як про це сказано у повисшому порученні. Щоби виконати ту роботу, то свідки мусіли мати духа Божого. На всіх таких у тілі посвячених Єгови Він вилляв свого духа через Ісуса Христа, і цим чином зробив їх своїми свідками і послав їх проголошувати Його задуми.

* Та "дивовижна робота" Єгови значить робота знищення релігії, і захитників і прихильників релігії, бо всі вони противляться Теократії. Проголошення Божого імені і Його царства приносить знищення противникам Господнім. Божя організація на загал є представлена символічно під іменем "Єрусалим", що включає і царство. Тепер завважте сповнення пророцтва по 1922 р. Це пророцтво Йоїла є поперте іншим пророцтвом Господнім: "І вигублю того часу всі народи, що ругали проти Єрусалиму. На дом же Давидів і не осадників Єрусалимських виллю духа ласки й побожності, й поглянуть [вороги Божого царства] на того, що його прокололи, й будуть голосити по нему, як по синові одинцеві, й сумувати, як сумують по перворідневі." — Захарія 12: 9, 10.

¹⁰ Ті що посвятилися Богу і Його царству, і що мали привилей виконувати роботу Ілії перед 1918 р., були проколені й їхня робота "убита", і здала тієї причини вони сумували. Імя Єгови і Його олюбленого Сина було проколоне в 1918 р., і тоді настало велике ридання між посвяченими Божими людьми, і це Господь предсказав в пророцтві Захарії в повисше наведенім. (Гл. "Приготовлення", стор. 230) На тих вірних одиниць Бог вилляв свого духа на всяке тіло, що було посвячене Єгови. Ця подія була особливо

заманіфестована на конвенції в Сідер Поїнт на 8 вересня, 1922 р. В тому часі тягар був знятий із сердець тих, що були посвячені Єгови, й тоді вони побачили, що вони мають много до виконання.

¹¹ Зараз по помазанню в Пятидесятницю апостоли пішли проповідувати царство усім, що хотіли слухати, і їх проповідування було шкідливе для релігії. Релігійністи противилися гвірку апостолам і накинули на них велику зневагу. Саул з Тарсів був великим релігійним провідником і гонителем учеників Ісуса Христа, і коли Господь отворив його розуміння, тоді релігія в ньому була знищена. (Галат 1: 1-14) Рівнож по вилляттю святого духа на Божих людей в 1922 р., вони були послані проголошувати задуми Єгови, і проголошення ними Божої вістки спричинило знищення для тих, що противилися Божому царству; і та нищительна робота довершить свого діла коли те "діло незвичайне" Єгови буде виконане в Армагедоні. Всі, що прийняли помазання святого духа і що ділали по приказу Бога, були цілком відділені від світських організацій і яких релігія володіє. Кожний помазаник, діставши припоручення ділати в його імені, мусить проголошувати вість правди, яка приносить знищення релігії. Щоби отримати признання від Бога всі такі муясть вірно виконати умовини того припоручення і через це зробити себе предметом наруги, ненависти, і переслідування зо сторони ворога. Будичи помазані й виконуючи їхнє завдання після поручення, і будучи в Христі Ісусі, такі помазаники є "ногами" Христа, що радісно виконують Божий замір відносно Його царства. (Ісаї 52: 7) Як Ісус Христос їх Голова терпів велику зневагу і переслідування з рук релігійністів, так тепер "ноги Його" є предметом переслідування.

¹² Свідки Єгови не є порушені впливом ніякої земної особи. Вони не мають земного провідника або земного царя. Вони є слугами Бога Єгови через Ісуса Христа, Царя, їх Голови. Слова Єгови записані в пророцтві звучать: "Я виллю мого духа", щобто, Богу святу силу, на всіх посвячених Йому, щоб вони проголосили його вість народам. Вилляття Його духа було на Голову, Ісуса Христа, і через Нього Його дух був виллятий на членів Його тіла. (Пс. 133: 2) Ісус Христос є Головою і Провідником усіх тих, і ніхто з людей не може навчати або провадити тих помазаників. Вони всі є проваджені й навчені їх Головою. "І ви помазання маєте від святого, і знаєте все. Те помазання, котре ви прийняли від Нього, в вас пробуває, і не потребуєте, щоб хто учив вас; а як те саме помазання навчає вас про все, і воно правдиве й не брехня, то яко ж воно навчало вас, пробувайте в тому." — 1 Йоана 2: 20, 27.

ВСЯКЕ ТІЛО

¹³ Що ж тоді означають слова пророцтва "на всяке тіло"? Спевністю, що не на всяке тіло люд-

ства, як це колись розуміли. Коли Ісус був присутній у тілі Бог виляв свого духа на Ісуса Христа. (Маттея 3: 16, 17) Святий дух не міг бути вилятий на інших аж поки Ісус не був прославлений. (Йоана 7: 39) Ученикам обіцяно після святого духа, і в Пятидесятницю святий дух був вилятий на вірних учеників і інших вірних одиниць, що чули і вірували і посвятилися Єгови. (Діяння 2: 38) По тому дух святий був вилятий на Самаританів, що цілком посвятилися Богу і Його царству. (Діяння 8: 14-17) Пізніше у Богом назначеному часі Його дух був вилятий на не-жидів у тілі, що посвятилися Єгови і Його царству. (Діяння 10: 44-46) Слова "на всяке тіло" напевно не могли відноситися до кожного, що противиться Богу і Його царству. Очевидно значення тих слів "на всяке тіло" є, що Божий дух спочив на всякому сотворінню, що знаходилося в тілесному організмі, і на тих що були сплоджені з Божого духа по цілковитому посвяченню Йому і доказанню їхньої віри й посвяти до Бога і Його царства. Коли Христос прийшов до храму в 1918 р., Він зачав пробувати і судити посвячених одиниць. Ті що перейшли ту огненну спробу, док завши свою несамолюбну посвяту Господеві й Його царству, отримали Боже признание, і були приведені у храм і помазані духом Бога Єгови який був вилятий на всіх таких одиниць, в часі коли вони знаходяться іще в тілесному організмі. Ось так будучи приведені до Христа і ставшися частию Його організації, вони були вислані "приносити жертву Господеві в праведності", і це вони роблять, як про це Писання говорять, через проголошення Божого ймя і Його царства. — Мал. 3: 1-3; Жид. 13: 15.

НАСЛІДОК

¹⁴ Який же є наслідок з вилятя святого духа? Це питання має відповідь у пророцтві: "Йі пророкувати муть сини й доньки ваші". В пятидесятницю ті слова відносилися до жидів, їхніх синів і доньок, що посвятилися Богу і Його царству, тому що Петро, як і пророк Йоїл, звертали свою вість до "дітей Сиона" і "Ізраїля, мого люду". (Йоїла 2: 23-27) Отже ці слова відносяться до позатипічних ізраїльтянів в часі сповнення пророцтва в цілковитості. Сини і доньки приходять по родичах, отже вони представляли Божого останка, якого Господь привів і зробив частию "вірного і розумного слуги" і котрому Господь поручив справи свого царства на землі. (Будучи дітьми, вони представляли молоду і живу групу, бистроумну, несамолюбну, і активну у виконанні їх угоди і припоручення Господнього. (Ісаї 44: 1-8) Дальше відносно них пророцтво каже: "Пророкувати муть", що значить, що вони проповідувати муть правду. Апостоли в їх часах так пророкували. Всі інші помазанники пророкували; цебто, вони проповідували або проголошували гість Богу відносно будучности, як і про теперішній час, і все це вони робили під

силою духа Єгови. Яко про це написано в пророцтві: "Єгова Бог заговорив, як же пророкам не пророкувати?" (Амоса 3: 8, А.П.В) Наслідок є, що всі такі свідки для Єгови дотримують Його приказів, звінцають про Його ймя, і про Його царство, після умовинів їх припоручення, і цим вони пророкують або проголошують Його ймя і Його царство після умовинів даного припоручення, і ось так вони пророкували або проголошували ймя і царство Всевишнього. Коли Ісус Христос прийшов до храму і відбудував Сион, всі, що були в храмі і осталися вірними, дусили нести свідцтво про ймя й царство Єгови. "І прийде Одкупитель Сионові й сином Яковим. — тим, що навернуться од безбожності — говорить Господь. А се завіт мій з ними, говорить Господь: Дух мій, що на тобі, і слова мої, що я вложив в уста тобі, не одступлять від уст твоїх і од уст потомства твого, ані од уст синів внаук твоїх від тепер і по віки, говорить Господь." — Іса. 59: 20, 21.

ПОРІВНЯННЯ

¹⁵ Враження судження храму були якраз противні іншим, як про це пророцтво говорить: "Старшим вашим сні снити муться." Це малоб значити, що сновиди не сповняють Божого приказу. (Ті люди є названі як "старці", що мають твердий, сталий і запертый ум і через те не є охочі до науки. Такі люди твердили, як це факти показують, що всяка Божа правда була відкрита одному чоловікові перед жовтним, 1916 р., і тому вони відмовляються уважати на одкриття Божого пророцтва, яке приходить до них, що служать Йому. Такі "старці" відступивши від служби в полі, опустили свої руки і зачали дрімати і мріяти про час коли вони зможуть тійти до неба і помагати управляти справами (світа) з відтам. Вони висше думають про себе ніж повинні. Усі люди посвячені, що так сини сні в часі судження храму, були відкинуті Господом, як це пророцтво показує, і всі такі одиниці, що думали високо про своє знання й величність, і які вперто йшли своєю власною дорогою, знайшлися в тій класі сновид. Це значить, що хто прийняв помазання, і хто не старався енергійно сповнити своє припоручення, той уважатиметься за сновиду. Так сновиди є якраз противоставленням "синам" і "донькам". Такі сновиди угажують себе за великих у своїм умі, і про них є написано: "Не самі ж тільки многолітні розумні, та й не самі старці значать правду." (Йова 32: 9) Сновиди, не маючи охоти риктися про Бога, проголошують свої власні ідеї і йдуть своїм власним шляхом і цим чином стають ложними пророками; цебто, вони ошукують себе і інших, що уважають на їхні часто-повторені сні. Вони ніколи не відходять від їх релігійних звичаїв, і вони тримаються переказів людських. Про таких Господь сказав: Вони "пророкують оману свого серця. Неяке ж у них на умі, своїмн снами довести мій нарід до того, щоб забув мое ймя, так

як отці їх позабували мое ім'я задля Баала?" — Еремії 23: 26, 27.

²⁰ Тоді Господь порівнює між сновидами а тим, що руководяться Його Словом, коли Він каже: "Пророк, що бачив сон, нехай же й оповідає його за сон, а в котрого мое слово, той нехай і порівнює мое слово вірно. Хіба ж половина [снів] й чисте зерно [Боже життя-підтримуюче Слово] все одно? говорить Господь." "Я на пророки ложних снів, говорить Господь, що розказують їх, і зводять з ума люд мій своїми брїхнями й оманю, — на тих, що я не посилав їх і не давав їм наказу, й що з їх нема ніякого хісна народові сьому, говорить Господь." — Ерем. 23: 28, 32.

²¹ З огляду на ці виразні слова Божого пророка, нехай же помазанники остерегаються і оминають самозваних мудреців, що вивисшують себе ставлячи свої власні ідеї або традиційні ідеї іншого чол. зїка і що йдуть за ним і стараються інших спонукати йти за такими сновидами.

СИЛЬНІ

²² Ті що дійсно посвячені Богу і Його царству є уподоблені пророком до молодців: "Молодці в вас будуть видава бачити." Такі є "сильні в Господі в й потузі сили Його. (Ефес. 6: 10) Далше написано є: "Слава молодих — їх сила." (Прип. 20: 29) Видіння тих молодих людей не є делюзія, але ясне вирозуміння і оцінення Божого Слова. Вони бачуть сповнення Його пророцтва і бачуть, що Ісус Христос відкриває ті пророцтва, і що Ісус Христос, Голова храму, є Учителем членів Його тіла. До таких апостол говорить в листі до Ефесян 1: 17, 18. Такі молоді люди бачуть видива у останних днях, а значення їх відкривається через фізичні факти у сповненні пророцтв, які Господь сповнив. Будучи так помазані, вони бачуть царство і що Ісус Христос є у храмі і виконує задуми свого Отця. Вони бачуть і оціняють пророчі драми, що давно тому були зроблені й записані Господом, предсказуючи як справи царства поступати мут і відкриває те, що вскорі має настати. За все це вони віддають честь Богу Єгови і Цареві й не признають собі ніякої чести.

²³ Слова пророка Йоїла роблять цю справу ясною й виразною, що всякий, що отримав святого духа і на кому далше він перебуває, той мусить бути активний у службі Божій. Ті, що на їх дух Божий був пилляий через Ісуса Христа, є членами "тіла Христового". (1 Корин. 12: 27) Чи можливо, щоби такий втратив своє помазання і відпав? Господь Ісус каже: "Коли хто не пробуває в мені, буде викинутий геть." (Йоїла 15: 5) Ті, що не хотять або відмовляються їсти овочі царства, не можуть перебувати в Господі; і про таких Ісус сказав: "Пробуйте в мезі, і я в вас. Яко ж вітка не може овочу родити від себе, коли не пробувати ме на виноградні, так ані ви, коли в мені не будете пробувати." — Йоїла 15: 4.

²⁰ Напевно це значить, що хтось може перейти пробу, увійти у храм і прийняти помазання, а однак занехати виконати своє припоручення і бути викинутим геть. В тому згляді завважте слова Йоїлового пророцтва: "Ба на раби й на рабині я того часу злию духа мого." (Йоїла 2: 29) Петро, лаводячи ті слова, сказав: "І на слуг моїх і на служниць моїх." (Діяння 2: 18) Те пророцтво не каже: "На твоїх слуг і служниць." Отже виходить, що ціль виляття святого духа є, що хто прийняв його, той мусить бути слугою Його. Такі не можуть бути лише слугами на погляд, щоб їх виділи люди, ал, "як слуги Христові, чинячи волю Божу від серця." (Ефесян 6: 6) "Яко свободні, а не яко ті, що мають свободу за покритте злости, а яко слуги Вожі." — 1 Петра 2: 16.

²¹ Безсумніву це значить, що хоч деякі є назначені на одну службу, а другі на иншу, то кожний мусить служити як Господеві, а не як слуги чоловіка. Попередній стан у світській позиції, як наука і добре ім'я, не робить різниці тому що всі помазанники Господні мають служити Всемогучому Богу і Його царству.

²² Завважте далше сильні слова пророцтва Петра: "Виллю в ті дня Духа мого", цебто, по приході Господа до храму в 1918 р. Це становить дальший доказ, що виляття духа на всяке тіло значить, що всі сотворіння в тілі, що є посвячені Богу Єгови, отримають святого духа і мусять опісля бути слугами Бога і вірно служити аж до кінця, і що всі разом такі становлять "вибраного слугу" або "вірного й розумного" слугу, котрому Господь поручив інтереса свого царства на землі.

ДИВА

²³ Вилляття святого духа приготвило й озброїло тих слуг зачати виконувати їхню роботу, як слуг і свідків Єгови, і це далше доказує, що хто вірно сповнить їх припоручення з ласки Божої, ті мати муть часть у чудових речах описаних пророком: "А опісля покажу знамення на небі і на землі: кров і огонь і стовпи диму." — Йоїла 2: 30.

²⁴ Самі помазанники є дивом для многих. Многі люди колись дивовались з апостолів і інших, що прийняли святого духа в Пятидесятницю. (Діян. 2: 6-13) Відносячися до вірних одиначь Божих, псалмїст каже: "Многим людям чудовищем я здавався; але ти сильна моя защита." (Пс. 71: 7) "Ось я й діти, що дав мені Господь як дороговкази та прообрази в Ізраїлі від Господа сил, пробуваючого на Сион горі!" (Іса. 8: 18) "Слухай же уважно, ти первосвященниче Ісусе, ти й товариші твої, що засідають перед тобою, — се мужи знаменні: Ось, я приведу слугу мого. Пагонця." (Захар. 3: 8) (Гл. також Езекиїла 12: 6, 11; Езек. 24: 24-27) Свідки Єгови сьгодні під проводом Більшого Мойсея, Ісуса Христа, сповняють образ дивів які виконали в Египті Мойсей і Арон. (2 Мойсея 4: 21; 7: 3-9; 5 Мойсея 4: 34; 6: 22) Єгова уживав своїх свід-

к. в у цих останніх днях до сповнення своїх чудових пророчих драм. "Дивовижне діло" Єгови тепер на землі є великим дивом для многих, і Божі люди мають часту у виконанні того ж.

²⁰ Відносно "знаменів на небі", як це зазначено в пророцтві Йоїла 2: 30, Єгова отворив очі розуміння вірному слугі кляси, щоб він побачив дві великі ознаки або дива на небі, які Йоан бачив у символі. "І явилась велика ознака на небі, — жінка зодягнена в сонце, а місяць під ногами її, а на голові її вінець з дванадцяти зізд. І явилась друга ознака на небі; і ось, зміїв великий, червоний як огонь, у котрого голов сім і десять рогів, а на головах його сім корон." (Одкр. 12: 1, 3) Ті ознаки або дива в небі, які бачив Йоан, є великі суперні собі організації. Вірний слуга кляси вперше побачив ті дива в небі в 1921 р., коли то "Вартова Башта" в перший раз помістила артикул про диявольську організацію. (Гл. Вартова Башта з 1921, сторони 90, 91) Тоді в 1925 р. Вартова Башта помістила доказ, що Божі люди бачили, що ті дива взяли місце в 1914 р. Відносно тих ознак, що зачали брати місце в 1914 р. на землі, Єгова отворив вирозуміння своїм людям, щоб вони побачили земчу організацію Диявола, яка складалася з релігії, комерції і політичних чиновників, а особливо указав на поганність релігійного чинника. Єгова теж показав своїм свідкам, що Він уживає їх на землі, провадить їх у виконанні роботи, т. є, у видлиттю "сім останніх пораз" на "Християнство" по 1922 р., і ті поразі мучили ворога. Ті факти ясно показують, що пророцтво Йоїла сповнилося відносно тих ознак на небі й на землі.

²⁶ Описуючи даліше обставини, які б мали настати при кінці світа, Ісус сказав: "І будуть ознаки на сонці, й місяці, й зорях, а на землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філі. І омертвють люде від страху та дождання." (Луки 21: 25, 26) Вірні слуги Божі не лише бачили ті ознаки, але одважно проголошували їх іншим. Даліше описуючи ті речі, які вірні мали бачити як дива, пророк каже: "Кров і огонь і стовпи диму". Вилита кров — це символ смерті або те, що має до чинення зо смертю. Це було представлено коли Моисей вилляв воду на землю єгипетську і вона стала кровю, і тоді він рідарив по воді Нилі, і вода теж стала кровю. — 2 Мойсея 4: 9; 7: 15-25.

²⁷ Значення тієї ознаки було відкрите вірним слугам Єгови через видавництво Вартової Башти в 1934 р. Кров була ужита як символ в подіях, які наступили по трубленью "другої труби" (Одкриття 8: 8, 9) і виллятю чаш гніва Бога Вседержителя. (Одкр. 16: 3, 4) (Гл. Світло, Том 1 і 2) Ось так було відкрито, що води релігійні й торговельні є смертні коли порівнати їх з водами світла й правди, що виходять від Бога Вседержителя.

²⁸ Щодо "огню", то очевидно сповнення тієї часті Йоїлового пророцтва знаходиться в огненній вісті Бога Єгови, яку велів проголосити по

цілій землі, а особливо в гіпокритичному "Християнстві". Свідкам Єгови, вірному слугі кляси, було дозволено нести ту огненну вість між людей, і та вість страшенно пекла і палила релігійністів. "Тим же то говорить Господь Бог сил: за те, що провадили ви такі речі, зроблю я слова мої в устах твоїх огнем, а сих людей — дровами, і той огонь пожере їх." (Ерем. 5: 14) "Хиба ж мое слово не похоче на огонь, — говорить Господь, — і не поможе молот, що розбиває скелю?" (Ерем. 23: 29) Знов в іншому місці свідки Єгови представлені через чоловіка "одягненого в лляну одеж", якому сказано йти до Божої організації і взяти огненну вість і розкинути її по місті або краї "Християнства", і така вість спричиняє знищення релігії. (Езек. 10: 2, 7) Те, що наступило по трубленью першої труби було неначе огонь, яким релігійністи пеклися. — Одкриття 8: 6, 7.

²⁹ Щодо "стовпів диму" (Йоїла 2: 30,) то здається відноситься до "диму муки" ворогів Єгови, а особливо відносно провідників релігійністів і їх організації, і так мука спричинена Божою огненною вісткою дорученою їм. Господня армія сарани несла цю огненну вість між релігійністів, і той огонь спричинив великий дим мук для релігійних провідників. (Одкр. 9: 17, 18) Муки, які Єгова вість спричиняє релігійністам, а особливо Римо Католицькій Гієрархії, збільшаються що дня в останніх часах, і це можна бачити як вони виють і проклинають. Їх так пече і жалить, що вони підбурують товну нападати на свідків Єгови, показуючи цим їхній гнів проти Бога і проти Його царства.

³⁰ Даліше, "стовпи диму" указують на вираз Божого гніву проти тих, що переслідують Його вірних слуг: "Бухнув дим і [в Його гніві] із нідер Його [Єгови], і огонь пожираючий посилався із уст його, угле палаще бурхало з него. Нахилив небеса, і спустився на землю, і стала чорна хмара під ногами його." — Пс. 18: 8, 9.

³¹ В цих останніх днях Бог обявляє свій гнів від часу до часу, але цілковите вираження Його гніву прийде в Армагедоні, і по тому дим буде сходити по віки вічні, указуючи, що кляса спалена огнем, з цього повстав дим, перестала існувати.

³² По видлиттю святого духа на всяке тіло прийшло більше світло для помазаників. Та на релігійністів і "дукавого слуги" кляси прийшла темрява. "Сонце обернеться в темряву, а місяць — у кров перед тим, нім настане день Господень, великий і страшний. — Йоїла 2: 31.

³³ Сонце, це діло Боже й воно є джерелом світла в день для Його земних сотворінь. Лише Бог може обернути те велике світло в темряву. Бог виразив свій гнів против ворога пісаавши на нього темряву. "Я роблю й світло й темряву, послаю долю й недолю; я, Господь, усе це роблю." — Іса. 45: 7.

(На стр. 2-зі)